
За допомогою лабораторних досліджень визначили кислотність кожного зразка. Допустима кислотність сметани 60-120° Тернера. Обрані зразки мають кислотність в межах норми: Домашня сметана – 56°Т, Сметана з ринку – 60°Т, «Молокія» - 72°Т, «Простоквашино» - 72°Т, «Премія» - 70°Т.

Дослідивши усі зразки, можна зробити висновок, що найкращі органолептичні показники у зразка №1 і №2, це підтверджується також тим, що у них відсутній крохмаль та рослинні жири.

Література:

1.Тест дослідження сметана. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.chernigiv-biznes.com.ua/ua/2012-08-16-20-57-46/1387-test-doslidzhennia-smetana>

2.Поздняковскій В.М. Експертиза молока і молочних продуктів. Якість і безпека: Навчально-довідковий посібник / В.М. Поздняковський - Новосибірськ: Сиб. унів. вид-во, 2007. - 477с

3.Товарознавча характеристика якості сметани. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://ukrbukva.net/page.8.121029-Tovarovednaya-harakteristika-i-ekspertiza-kachestva-smetany.html>

Д.Михайлюк

Науковий керівник: к.г.н., доц. Л.В. Янковська

ПРОБЛЕМИ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ ІВАНІВСЬКОЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГОРОМАДИ

В останні роки погіршується ступінь забезпеченості громадян і господарського сектору питною та технічною водою за рахунок скорочення запасів підземних вод і пониження рівня їх залягання. Причиною цього є порушення водного балансу території як за рахунок розвитку тенденції до глобального потепління, так і зміни характеру земної поверхні за рахунок зростання розораності та забудованості земель.

Проблема пересихання води є вкрай актуальною, оскільки на території зникають не тільки поверхневі води, але і понижується рівень підземних вод (від 1-2,5м). Приватні колодязі, які виступають основним джерелом питної води для

жителів об'єднаної Іванівської громади, з серпня 2015 р. практично пересохли. Близько 38 % жителів залишилися без будь-яких водних ресурсів. Виходячи із цієї ситуації, люди використовують привозну воду із свердловини водопостачання місцевого господарства. На вулиці Шевченка у с. Іванівка у листопаді 2015 р. створено систему водопостачання зі свердловини глибиною понад 65м, яка обслуговує 60 дворів. Ця система створена за рахунок коштів місцевих жителів. Свердловина здатна задовольнити близько сімдесяти домогосподарств. Місцеві органи влади мають вирішити питання виділення коштів із бюджетів для проектування та термінового будівництва системи надійного водопостачання Іванівської громади.

Перш за все, причиною маловоддя річок окрім кліматичних змін є висока розораність території, низька частка лісів, луків та водно-болотних угідь. Це в свою чергу призводить на порушення водоутримуючих властивостей ґрунтів. Провокуючим фактором маловоддя є порушення режиму формування опадів через глобальні зміни клімату. А також збільшення природного випаровування з поверхні водних об'єктів (будівництво штучних водойм і в т.ч. великих водосховищ) та випадки грубого раптового антропогенного втручання в природне середовище (створення кар'єрів, зміна русел річок тощо).

Проблема зниження рівня підземних вод та пересихання поверхневих водотоків, актуалізувалася в Тернопільській області з 2015 року. Слід зазначити, що жодної транзитної річки, крім Дністра, в області немає. Гідрографічна сітка у нашому регіоні дуже розгалужена. На квадратний кілометр території припадає 420 метрів водотоків. Однак ці річки маловодні і рівень води залежить від кількості атмосферних опадів, яких у 2015 та 2016 роках випало вкрай мало. Окрім цього, річки такого типу, різко реагують на забруднення, засмічення та порушення режиму їх охорони. Оскільки всі поверхневі води, Тернопільської області, тісно пов'язані з підземними горизонтами, то відповідно виникають подібні проблеми.

Систематично гідрометеорологічними службами України

проводиться моніторинг стану підземних вод. Станом на 2014 рік у верхніх шарах гірських порід рівень води знизився на 22 см, у нижніх – на 18 см, у крейді - на 10 см, а в селурі – на 12 см. Дослідження стосувалися Волино-Подільського артезіанського басейну, до якого входить і наша область. Зважаючи, що в 2015 році, у порівнянні з попереднім роком, опадів було значно менше, ситуація лише ускладнилась. Так за неофіційними даними, в межах об'єднаної Іванівської громади рівень підземних вод понизився більше як на 2 м.

Шляхів вирішення цієї проблеми може бути кілька:

1. Органи влади, в першу чергу районні адміністрації, об'єднані територіальні громади, сільські, селищні та міські ради мають вирішити питання виділення коштів із бюджетів для проектування та термінового будівництва систем водопостачання.

2. Будівництво та відновлення ставів за умови сталої гідро кліматичної ситуації. Їх можна використовувати для потреб господарств, зрошення сільськогосподарських угідь, технічного водопостачання. Такі заходи призведуть до пом'якшення мікроклімату, створення місцевих об'єктів для відпочинку і оздоровлення громадян.

3. Зменшення розораності басейнів річок та збільшення залісеності цих територій. Забезпечення дотримання режиму прибережних захисних смуг та водоохоронних зон. Розширення площ природної рослинності допоможе покращити водоутримуючу здатність ґрунтів в межах басейнів річок.

4. На промислових об'єктах і машино – тракторних станціях запроваджувати системи водооборотного постачання. А також створювати відстійники для очистки забруднених вод.

5. Запровадження інтегрального принципу управління водними ресурсами за басейновим підходом з відповідальністю кожної громади за стан частини річкового басейну, що знаходиться в межах її території.

6. Також в новостворених об'єднаних громадах запровадити посаду інспектора сталого розвитку та охорони природи, в обов'язки якого входили б питання моніторингу якості стану навколишнього середовища та регулювання процесів ощадливого природокористування.

Окремою проблемою в Іванівській об'єднаній громаді виступає водовідведення. В кожному селі новоствореної адміністративної одиниці, рідкі стоки утилізуються самовільно. Найчастіше за допомогою приватної системи каналізації, так званих септиків, які в свою чергу не відповідають жодним санітарно-гігієнічним та екологічним вимогам,. Проблема утилізації стічних вод індивідуальних садиб сьогодні напрочуд актуальна, адже переважна більшість реконструйованих приватних домогосподарств переведено на котельне опалення та водопостачання з місцевих криниць. Для збору стічних вод збудовано септики. Тільки незначна їх частина відповідає вимогам. Більшість із них дають можливість стічним водам просочуватись у ґрунти.

В межах 10-20 м від септиків знаходяться колодязі питної води, у які з часом потраплятиме інфільтрат. Якість питної води істотно погіршується. Окрім того, у нас не врегульована проблема вивозу і утилізації стічних вод. Місцеві мешканці переважно вивозять стоки септиків у лісопосадки, яри, балки, на поля. Жодна із служб не контролює цього процесу. Таким чином в межах населених пунктів та їх околицях відбувається масштабне неконтрольоване забруднення ґрунтів і горизонтів підземних вод, що безумовно відбиватиметься на здоров'ї людей.

Найбільш оптимальним шляхом вирішення проблеми утилізації стічних вод індивідуальних садиб є те, що вивіз стічних вод має бути регламентованим угодою між власниками септиків і дирекцією найближчих комунальних очисних споруд, у якій вказано частота вивозу. Збудовані за проектом септики мають бути сертифіковані. Поступлення на утилізацію стічних вод необхідно обліковувати відповідними записами і контролювати частоту вивозу стоків. Вирішенням даної проблеми повинна займатись окрема служба, подібно до тієї,що займається вивозом твердих побутових відходів. Координатором у вирішенні цієї проблеми на місцевому рівні міг би бути запропонований нами інспектор з питань сталого розвитку і охорони навколишнього середовища. Тільки реалізація такого підходу дозволить нам вирішити вкрай актуальну та небезпечну за своєю тенденцією проблему збереження підземних вод, з якою стикаються